

عنوان مقاله:

پیامدهای اجتماعی گسترش شهرنشینی

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی پژوهش های کاربردی در مدیریت، حسابداری و اقتصاد سالم در بانک، بورس و بیمه (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

کوروش همتی - گروه حسابرسی دانشگاه آزاد اسلامی

خلاصه مقاله:

تحولات نشأت گرفته از ظهور جوامع مدرن که با رشد سریع شهرنشینی همراه بوده است، به ظهور الگویی از شهری شدن در قالب پیدایش حاشیه ها منجر شده است. هرچند پیشینه حاشیه نشینی به درازای عمر شهر نشینی است (نقدی ۱۳۹۲: ۹۰)، این عوامل سبب هجوم مهاجران و تازه واردان به نقاط شهری و پیشی گرفتن رشد سکنه نقاط شهری بر رشد، امکانات، فرصت های و در نتیجه به انفجار شهری در جهان منجر شد و بخشی از این جمعیت شهری نتوانستند استاندارد های لازم برای زندگی شهری را تامین کنند. این گروه با توجه به عدم تخصص و شغل و درآمد نامناسب توانایی سکونت در متن شهر را نداشته و با هجوم به حومه ها زمینه گسترش حاشیه نشینی را فراهم کردند و آن را معضلی برای همه شهرهای جهان تبدیل کردند. به طوری که در کشورهای در حال توسعه، ۵۰ درصد جمعیت شهری در آلونک ها و منطقه حاشیه نشین زندگی می کنند که در بعضی از شهرها این نسبت تا ۸۰ درصد افزایش می یابد. با توسعه شهری و افزایش جمعیت شهرهای مسلط و بزرگ جهان سوم، مناطق آلونک نشین و حاشیه نشین نیز به سرعت گسترش می یابد (شکویی ۱۳۷۹: ۴۲). در نتیجه شکل گیری این پدیده مسایل متعددی را با خود به همراه دارد که فقط محدود به مناطق حاشیه نشین نمی شود و حتی کل یک شهر را متأثر می سازد، به طوری که پیامد آن بروز انواع ناهنجاری ها در زمینه شهرنشینی است. اشتغال افراد حاشیه نشین در مشاغل غیر رسمی و کاذب، وجود ساخت و سازهای غیر مجاز، عدم توانایی شهرداری ها برای ارائه ی خدمات مناسب در این مناطق، آلودگی محیط زیست، اثرات نامطلوب فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی و سیاسی این مناطق بر کل سیستم شهری، افزایش جرم و انحرافات در این مناطق همه و همه از جمله آثار مخرب و مضر حاشیه نشینی، چه بر روی ساکنان آن مناطق و چه بر روی دیگر افراد ساکن در شهرهای بزرگ می باشند (اوغلی ۱۳۸۶: ۹۶).

کلمات کلیدی:

واژه کلیدی: گسترش شهرنشینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1577410>

